

عنوان مقاله:

تاملی بر چیستی و چرایی نفی صفات الهی از منظر قاضی سعید قمی

محل انتشار:

فصلنامه فلسفه دین، دوره 15، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

محمد بنیانی - دانشیار گروه فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

علی رحیمی - دانشجوی دکتری فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مباحث مهم خداشناسی، رابطه ذات و صفات الهی است. اقوال متعددی در این زمینه بیان شده اند که یکی از آنها، نفی صفات از ذات است که از آن به الهیات سلبی تعبیر می شود. قاضی سعید قمی از مهم ترین چهره های مروج این دیدگاه بود. در این نوشتار، نگاهی به الهیات سلبی از منظر قاضی سعید قمی خواهیم داشت. ابتدا به مفهوم شناسی نفی صفات می پردازیم که سه معنا برای آن بیان شده است که همگی مورد مناقشه اند. عجز از تصحیح نحوه انتزاع اوصاف کثیر از ذات بسیط و تلقی نادرست از معنای وصف ملازم دانستن آن با زیادت و غیریت با موصوف و فرار از دام تشبیه و عدم توانایی بر جمع میان روایات، عوامل اصلی در گرایش قاضی سعید به الهیات سلبی هستند. حاصل بررسی نگرش ایشان به مقوله صفات الهی آن است که نه معنای قابل دفاعی از نفی صفات ارائه و نه دلیل محکمی بر نفی صفات اقامه کرده اند. حاصل بررسی نگرش ایشان به مقوله صفات الهی آن است که وی با وجود کوشش فراوان و اقامه ادله متعدد، توفیق چندانی به دست نیاورده است؛ یعنی نه معنای دفاع شدنی از نفی صفات ارائه داده و نه دلیل محکمی بر نفی صفات اقامه کرده است.

کلمات کلیدی:

الهیات ایجابی، الهیات سلبی، قاضی سعید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1740715>

